

PERIÒDICH VERMELL

⌘ SALUT PÚBLICA ⌘ INTERESSOS POPULARS ⌘ ARTS Y LLETRAS ⌘

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id
Dona números extraordinaris sempre que ho demanaran las circunstancias

LAS EXCOMUNIONS

A fé de Deu y per las betas dels calçotats del Esperit Sant, que ja comensa á ser broma divertida los desahogos que van presentse, d' un quant temps á n' aquesta part, los aprenents de sant, excomunicant á tort y á dret als periòdichs que no combregan ab las sevas rodas de moli.

La Reforma Social, periòdich obrer de Valencia, y *Lo Llobregat* de Sallent, han sigut excomunicats *de má de bisbe*, tenint en aixó tanta sort com *La Autonomia* y *La Montaña*, sens dupte per aumentar lo número de condemnats en vida, á fi de fer mes pràtiche alló de que *quants mes serém mes riurém*.

Veritat es que 'ls periòdichs *bisbatats* se ho escoltan com qui sent ploure, y que discurrent entre excomunions y fiscals, tot lo mes qu' exclamin respecte á las primeras es alló de *ahí me las den todas*; pero tampoch es menos cert que cada excomunió llessada al ayre de las iglesias, sortint per boca de ganso del cubell del Esperit Sant, posa en un conflicte als mateixos catòlics, per los quals no tan sols n' hi ha per llogarhi cadiras, si no que n' hi llogan efectivament; á quarto cada una 'ls dias que no hi ha pressa.

Y com los que hi llogan cadiras en aquestas funcions públicas no son mes que 'ls beyatos, jayas, carcas y carcamals, *modistas* (gent de la moda) de la crosta de baix y demés farfotalla *piadosa* (es un dir), resulta qu' ells sols ne son los perjudicats, si es que algun efecte dolent podent cau-

sar los espatechs que llessan los municipals negres de la santíssima trinitat.

Y que aixó no son pas vuyts y nous y cartas que no lligan, ho aném á deixar tan demostrat com la virginitat de la María... lo dia que va neixe.

Que 'ls periòdichs excomunicats s' escoltan las excomunions com qui sent cantar un grill, tothom ho sab; que las suscripcions y la venda de números pujan, també es cert; que 'ls periodistas continúan bons y sans, si avans tenian salut, ningú ho dupta; que fa mes propaganda una excomunió grossa que cent resmas de prospectes, es ben sapigut; y finalment que las empresas excomunicadas s' hi engreixen, queda fora de discussió. Donchs aixís no es pas gens estrany, si no molt natural, que 'ls periòdichs lliberals fassin manetas á la padrina per' heure una excomunió.

Pero ¿succeheix aixó mateix? ¿poden quedar tan tranquils los beyatos que hi llogan cadiras en tals funcions? Ca barret, ni pensarhi.

Els s' han enterat de que s' ha malehit un periòdich, y junt ab ell malehit queda 'l seu director, y 'ls seus redactors, y 'l seu propietari, y 'l seu impressor, y la casa ahont se fa, y 'ls que l' habitan, y 'ls treballadors que 'l componen y 'l tiran, y 'ls que 'l reparteixen, ab lo qual hi entra la administració de Correus, y 'ls que 'l venen, y 'ls que 'l llegeixen, y 'ls que 'l senten llegir, y fins lo cansaladé que 'l compra per embolicarhi botifarra; y com tot lo que toca ho perveteix lo malehit papebot, després quedan condemnadas las sal-

sitjas que s' hi embolican, la raspa que las compra y las fregeix, los senyors que se las menjan, los gats si n' han tastat cap bocí de pell ó han llepat lo paper, y fins l' escombriayre de la casa y tota la seva familia fins á la quinta generació.

Están tan sàbiament pensadas las excomunions y en ellas se maleheix ab tanta abundancia, que no ho faria millor lo mes tocat del bolet; ab la manía constant de renegar desde la sombra de la fulla de col de Adan y Eva fins al plumero del casco d' en Martinez Campos.

Ningú pot escaparse de quedar malehit tenint tracte ó contacte directe ó indirecte ab lo periòdich que 's condemna, ab qui 'l fa, qui 'l llegeix, qui 'l coneix y qui hi pensa.

De modo que, ó no queda cap catòlich al mon, ó cada vegada que s' excomunica un periòdich, per vermell que siga, un grapat de dotzenas de mansos feligresos quedan ab lo *cori-mori* de una condemna-ció ab tots los ets y uts pe 'l dia que se'n vagin á can Pistras, ó ab lo susto continuo al cos de tenir de fugir de tot arreu per no posarse en contacte ab lo dimoni.

Me sembla, donchs, que ja hi probat á mos lectors, del mateix modo que la doctrina 'ns prova que la Santíssima Trinitat son tres personas y no mes ne son una, que ab las excomunions hi perden mes los catòlics que 'ls llibre-pensadors, puig mentres aquestos no fan cap cas ó se alegran dels pets de bisbe, los altres tenen d' esgarrifarse de anar á buscar las escombrerías á una casa que comprin las saltsit-

jas á un tender que conegui al drapayre que recull periódichs excomunicats á tres quartos la lliura.

Ja ho veyeu, donchs, senyors bisbes; las vostras mitraladas fastiguejarán mes als bens y á las cabras del remat de Cristo, que á 'n aquells á qui las dirigiu; y me sembla que per mes gats dels frares que siguén, tindriau de compadirvos dels vostres feligresos no exposantlos per poca cosa á fer de llenya en la caldera d'en Pere Botero, que es com si diguessim á fer bullir l'olla de la Iglesia católica, apostólica y macarrons ab formatje.

Y per si las *llumaneras* de la Iglesia no trobessin aquest gran recurs, jo 'us ne proposo un de franch, y es lo següent:

Donéu carta blanca á tots los feligresos, y sobretot á las feligresas, pera que 's comuniquin tant com vulgan ab condemnats: pero tan bon punt com s' hagin apartat del dimoni en escabeig, féulos oferir de grat ó per forza á la santa mare iglesia tots los objectes que hagin pogut ser tan sols mirats, tocats ó pensats per los que en vida ja creman, encara que no se 'n sentin, com aquell que al foch no 's crena y al aygua no 's mulla.

Aixis tindriam que 'ls vestits y joyas de las feligresas que haguessen sigut miradas per heretjes passarian cencerets á mans dels respectius rectors, que además podrian cuydarse de dar quatre cops de salpacer á las parts de las devotas que haguessen pogut ser objecte de mals pensaments per algun condemnat.

De aquesta manera sí que 'l catolicisme quedaria com una bassa d' oli, y las animetas del purgatori farian saráu d' any de gust, puig no 't dich tinya quantas ánimas podrian sufregirse ab las prendas *heretjadas* dels feligresos y de las feligresas.

Si aixís se fes, quedaria molt tranquil un vehí de casa que es un sant cristiá y devot á carta cabal (n' hi falta un bull), que fa pochs dias va esgarriarse de que li donguessin una tersa de tossino embolicat ab una TRAMONTANA del any 81.

Establert lo que jo dich, quedava ben llest y tranquil de conciencia 'l devot, anantsen de pet á la parroquia á oferir lo tossino al rector.

Y en tots los cassos que 's presentessin de igual naturalesa, quedarian los feligresos ben nets de pecat donant botifarra al clero.

GIMNÁSTICH

LAS JOYAS DE LA ROSER

Á LA SENYORETA MONTSERRAT P.***

La Roser, que per cert era bella com la llum del cel, ulls de sol, cos de palmera, un ayre de cadarnera una floreta, un estel;

Quan anava á passejar ab son ayre magestuós, lo pas solia apressar, pro no 's podia escapar de que un tipo li fes l' os.

Certa tarde (pobre nena! li varen seguir los passos de *pollos* una dotzena. Sortia al balcó, y per pena, ja se 'ls trobava pels nassos.

A mi també, la vritat, la trobava tant graciosa que 'm tenia 'l cor robat, y m' hi hauria declarat: pro aquells tipos feyan nosa.

Un dia agafó uns quants rochs y embesteixo com un llamp tots aquells nassos de mochs. Van fugi espantats y grochs deixantme lliure en lo camp.

Després d' aquella *refriega* vaig fer un escrit lacónich describint ma passió cega, y no manca qui l' entrega á n' al meu amor platónich.

Aquella nena tan mona no va serme gens esquivia, puig al cap de poca estona ja rebo per la minyona contestació afirmativa.

A fi de que no fos cas que 's desdis algú del tracte, dintre un mes y mitj escás va habehi *consell de papás* quedant aprobada l' acta.

Molt temps vam passar sent traba ab honestas relacions, y tant y tant la estimava que molts cops me la menjava... s' entent, ab las intencions.

La simpática Roser, com la major part de noyas, desitjava ser muller; y un jorn, per donarli pler, vaig presentarm'hi ab las joyas.

Lo pare queda parat. També la mare y la filla; y 'm sento tot d' un plegat: "¡Vaya quina esquisitad! ¡quina cosa més senzillat!"

Veyentme en tal compromís las alhajas arreplego y sens demanar permís, obrint la porta del pis toco las de *Villa-diego*.

Poch després del rompiment, un jove molt petrimetre li va jurar formalment paraula de casament y ella s' hi va comprometre.

Ja te novas relacions l' encantadora figura. Portava uns vestits tant bons, que per certas opinions era digne de censura.

Al cap de temps, pel vehinat feya corre en alta veu, que li habia regalat lo seu promés estimat, unas joyas de molt preu.

¡Oh tempestats de la vida! Avans de menjar confits lo galan la enjega á dida y agafant una *querida* marxa cap á Biarritz.

Qu' ell era, al fi va saber, més embustero qu' en Calsas y pitjor qu' en Lucifer. Segons un bon argenter las joyas també eran falsas.

Hi habian falsos diamants; llamas grogas, pro gens d' or, y per contes de brillants, culs de got, americans, y embolica que fa fort.

Desd' aquell desgraciat dia que la va deixá 'l promés, no gasta gens d' alegría y avuy, diu que 's casaria ab un pobre, si pogués!

Pels carrers de Barcelona se passeja ab insistencia, pro ¡ca! ningú se 'n adona. Prou quedará, pobre dona, á la lluna de Valencia!

Noyas tendres, no casadas, una advertencia us vull fer: no siguén interessadas, ni tingueu may oblidadas "Las joyas de la Roser."

MARIA BOCANEGRA

En Serrano ja ha anat á Paris á fer corre que serém sempre tan amichs dels francesos.

Y l' heréu del trono de Alemania també per aquí se las promet felissas.

Y jo no puch fer passar mitja pesseta falsa.

Tot lo qual te la mateixa importancia pe 'ls lectors de LA TRAMONTANA.

¿Qué passa ab aquella irregularitat descoberta á ca la ciutat ab las brigadas del ensanxe?

¿Será veritat que 's tira terra demunt del mort, y qui te pá sech que fassi sopas?

Diuhén que per Barcelona continúan las agafadas de lladregots.

Senyor governador: ¿no podria pegar una ullada per la plassa de Sant Jaume?

Habém rebut varios llibres dels quals fins avuy no 'ns ha quedat espay pera donarne compte.

Probablement en lo número próxim comensarém á ferho.

Un jornalero de Ciutat-Real ha elevat una instancia al rey solicitant un premi per haber tingut en son matrimoni y fins á la edat de 62 anys, la friolera de quaranta dos fills.

Me sembla que si 'l pare solicita premi, la mare pot solicitar molt mes.

¡Vaya una fecunditat!

¡Ni en Camacho per inventar contribucions!

Aixó de la conciliació entre fusionistas y esquerrans sembla un joch de noys.

Ara 't vull, ara no 't vull; que si son verdas, que si son maduras; y tot es cridar draps y ferro vell.

A mi 'm sembla que tan ab conciliació com sense, todas las promesas de la esquerra se tornarán aygua poll.

Quan menos per seguir la costum de tots los partits polítichs.

Fer altre cosa seria desacreditar lo sistema.

Donya Isabel II ha regalat son vestit mes bo de cort á la Mare de Deu de la Victoria, de Málaga.

No sabém si la obsequiada esperarà estrenarlo alguna nit que tinga d' anar á un ball.

Una cantanta ha sigut robada fent un viatge de Madrid á Málaga, per un subjecte que comensá fentli l'amor.

Aixó 'm fa recordar dels partits que per arribar al poder fan l'amor al poble, y en sent dalt se fan rics en quatre dias y'l poble queda sempre igual.

Ha mort en un dels hospitals de Paris un home que demanava caritat pe'ls carrers y vivia miserablement, y dintre la mórtega de palla abont dormia hi ha trobat l'autoritat 32.000 franchs en bitllets de banch, 40.000 en valors nominals y 300.000 en valors al portador.

Si aquest home arriba á ser ministre de Hisenda es capás de barrotar fins las intencions de sos administrats.

Lo nou ministeri esquerrá diuhen que obrirá las Corts ab lo decret de disolució dins la butxaca.

Vetaquí un argument qu' es capás de fer entrar en *rahó* als diputats sagastins.

Si aixís fos, ja estich veient com se sacrifican per la *patria*, fent lo que 'l govern vulga mentres no siga quedar *desdiputasats*.

A un fabricant de conservas de Granada li han descubert una grossa pasterada: posava, per supost que ab grans reserves, animals per' aná al canyet en sas conservas.

Aixó es causá que tothom vegi ab horror lo qu' es capás de fe' un *conservador!*

Se tracta de *construir* un pantano á Sagunto, pera fer aumentar la collita de carbassas.

En Martínez Campos, héroe saguntí, patrocina 'l projecte.

¡Infelis! No *capisca* la competencia.

Per iniciativa del mateix rey D. Alfons, —aixís ho resa 'l decret,—s' ha concedit indult general á las classes de tropa pe'ls fets de Santo Domingo de la Calzada, Seu de Urgell y Badajoz.

Aixó 'm sembla molt be... pero ¿y 'ls quatre sargentos fusellats?

La gloria del *lloron* de Sagunto ara encara se aixecará un poch mes sobre la sang dels sentenciats.

Res mes que vuytcents guardias civils persegueixen en Andalucía á dos bandolers, Vizco del Borje y Melgares, sens que fins avuy n' hagin pogut donar *rahó*.

La *benemérita* de per allí no sé qué será, pero no mes se lluheix quan se tracta de empresonar infelissos obrers.

Lo próxim diumenje tindrà lloch en lo Circo eqüestre barcelonés, una sessió de controversia entre obrers partidaris de la anarquía y del colectivisme y altres defensors d el comunisme autoritari.

Recomaném l' assistencia de la classe obrera á tal acte, puig d' allí pot treuren bastanta llum sobre 'l problema social, que avuy tant agita á la humanitat.

Un *letxuquino* fa poch dias dirigia á una bona mozza, casada, la següent retórica:

«Quan la veig á vosté, per fret que fassi sento calor. Com l' hivern s' acosta, si no ho te á mal, li vindré á fer alguna visita per escalfarme.»

La contesta no va fer esperar-se:

«He llegit la seva carta á mon marit, y aquest, compadescut de la situació de vosté, li fa saber que pot venir á casa quan vulga, puig ja te preparat un bon bastó pera ferlo sortir ben calent de las visitas.»

Allá va una mostra de títols de dramas d' en Echegaray aplicats á la *governaduria* espanyola:

Los fusionistas actualment se rebejan *En el seno de la muerte*.

Lo general Martínez Campos te tot lo seu talent y sa influencia *En el puño de la espada... de Bernardo*.

Los centralistas ja comensan á trobar-se en *La última noche*.

Los conservadors y 'ls republicans, pensan de la restauració borbónica *Como empieza y como acaba*.

Lo viatge del príncep alemany y alló de las trifulcas ab Fransa no sabém si es *O locura ó santidad*.

Dels sublevaments passats n' hem de dir que es *Lo que no puede decirse*.

Lo govern á tot aixó hi fa 'l paper de *El Gran Galeoto*.

Y 'l país, fumant cigarros del estanch, se troba ab *La muerte en los labios*.

En lo *Boletin oficial* de la provincia de Sevilla, s' hi llegeix al peu de una requisitoria:

«Y se requiere á todas las autoridades tanto civiles como *criminales*,» etc.

¡Autoritats CRIMINALS!
¿qui es que habia de pensarho?
Mes si volen confesarho
jo no 'ls diré pas qu' es fals.

La escena pasa á Villaluenga, provincia de Cádiz.

Un delegat del governador intima al arcalde que li entregui la vara, y aquest se hi nega, alegant que faltaria á la ley si tal fes.

Pero l' esquitx de governador se cargola 'l bigoti, y acompanyat de la *benemérita* Guardia civil atropellan al arcalde, lo patejan, li trenca la vara per las costellas y se l' emportan arrossegantlo.

Als crits de socorro y misericordia del arcalde contestan los atropellants ab culatadas, cossas y cops de puny fins que agafa un accident á la víctima.

En aquest estat es portat á la presó y gracias á son grave estat li *consentan* quedar pres en una casa immediata.

Personas amigas de la víctima donan part al jutje de lo ocurregut en dit poble, y dit funcionari, al comensar las primeras diligencias, posa en llibertat al arcalde.

Fins aquí diuhen los periódichs de Cádiz, y nosaltres tampoch ne sabém res mes.

Ne doném coneixement á nostres lectors no mes per ferhi la següent consideracioneta:

Si á tot un arcalde l' atropellan d' aquest modo, ¿qué-hauria succehit si se hagués tractat de un simple particular? ¿No es aixó tenir la vida á mans de qualsevol bréto que 's vegi protegit per una autoritat un xich granada?

Me sembla que si no es cert del tot que l' Africa comensi als Pirineus, á lo ménos podrém dir que 'l Congo está molt ben representat en certas oficinas d' Espanya.

Als Estats-Units s' ha aprobat una ley en la qual s' hi llegeix lo següent article:

«Tota persona que vengui, deixi ó dongui á un menor de setze anys un llibre del género de novela sens que avans haja demanat permís á sos pares ó tutors, será considerat com á delinqüent y castigat ab presó ó multa.»

Si aixó 's fes aquí á Espanya, una colla d' editors y escritorayres que ara la ballan grassa tindrian de posarse á ataconadors y memorialistas.

Y aixó encara si servissen.

A Ciudad-Real ha nascut un noy ab moltes dents.

Será un exemplar de futur aspirant al pressupost.

Com tots 'ls empleats gastan unas dents...

Habém rebut impresa una copia de la exposició que 28 cubans, que per *delictes* polítichs son á presiri á Ceuta, envian á D. Alfons sollicitant indult.

No cal dir si nosaltres celebrariam que ho logressin, quan creyém que per lo que se'n diuhen *delictes* polítichs, ningú del monte dret á tractar com criminals á honrats pares de familia.

Y anyadint que las penas foren dictadas pe'ls bárbaros concells de guerra, que per res fusellan, ja está dit tot.

A Reus se tracta de fundar un manicomi.

En aquest assumpto sí que passarán la mà per la cara á sos contrincants en progrés los tarragonins.

Tarragona sols ha lograt fer una plassa de toros.

Si Reus logra fundar sobre sólidas bases un manicomi, establiments tan reclamats per la ciencia frenopática com útils á la humanitat, podrá alabarse de ser la primera població de aquella provincia que haja rendit tribut á una millora social uti-

líssima baix lo punt de vista científich y humanitari.

Ab aixó, y no construint plassas de toros, es com se demostra la verdadera civilisació dels pobles.

En lo servey de cotxes fúnebres de Sans hi corra cada mort capás de cridar l'atenció del Sr. Gil Maestre.

Van á demanar un cotxe de dos caballs, lo cotxero y dos palafraners; pagan al preu de tarifa y... després sols ve cotxe y cotxero.

Y després si voléu reclamar dirigiuvos per ofici al arcalde, y quan hauréu gastat en paper y passos doble de lo reclamát se resoldrá l'any de la picó y gracias.

Diu nostre colega *Al-mog'reb Al-aksa* («L'extrém Occident»), periódich que 's publica á Tanger en espanyol, inglés y francés:

«VENTA DE ESCLAVOS.—En la semana se han vendido á pública subasta los siguientes: el martes una negra en § 42; el jueves, una mulatita, muy bonita, de nueve años, en § 31; otra de unos quince años, en § 29; el viernes, una negra con su hijo de seis años, en § 40; una negrita de diez años, en § 27; y el sábado un negro jóven, en § 18.

Y van noventa y seis!»

CONSOL DE TRIPAS

Si un obrer que d'edat passa y guanya pochissims rals sua en gran y s'escarrassa pitjor que alguns animals; quan está espatllat de pit y tot treballant s'ofega, l'amo hi va, li fa un gran crit, y li diu:—Si no pots, plega.

Aquell pobre deixa l'eyna y ab tristesa plega 'l ram; si he es cert que no fa feyna també ho es que 's mor de fam. Veu un rich qu' está de festa y li diu demanant pa:—No puch viure.—Y ell contesta: Si no pots, feste matá.

¿Aixó es societat? Veig massa qu' es tan sols un rebombori; qui te mal de caps se 'ls passa, qui no pot viure que 's mori.

Q. NILL

Es cosa que dona gust á mes no poder llegir *La Autonomia* de Palma de Mallorca.

Los car-católichs no 's donan moment de repós per maltractarlo, criarli dificultats, péndreli suscripcions, etc., etc.; pero l'excomunicat periódich s'ho ha pres tan á la fresca y 'ls torna tan valentment la pilota, que cada número es capás de fer perdre la meytat del greix á un canonge de cent carniceras.

Y á propósit de carn. Los ensotanats procuran agarrarse á las donas, y han reunit ja un exércit de tres senyoretas pasadas per... las sagristias y aprenentas de vestir sants y *cuydar* capellans, que van

fent propaganda de casa en casa contra 'l periódich condemnat.

Jo no tindria res que dir que las citadas senyoretas fassin tots los favors que tingan per convenient á certs capellans, pero me sembla que tindrian de ferho que 'l públich no se n'enterés, perque sino tothom dirá que 'ls estaria molt millor estarse á la ayguera á rentar los plats.

Felicitem una vegada mes á nostre apreciat company en la premsa, per las distincions de que es objecte per part dels llanuts.

Nosaltres no podém rebre lo favor *condemnatiu* de má de bisbe, ni que 'ns escanyém.

Y no crech que siga pas perque no hi fem tots los possibles.

Pero no 'ns queda, per ara, mes remey que resignarnos.

A Monterrotondo (Italia), l'arcalde allotja un esquadró de caballería á la iglesia, pensant tal vegada que aquell lloch era molt á propósit per' animals.

Pero com aixó es una profanació, la Providencia no podia deixarho impune, y... Efectivament.

Pochs dias després caygué un llamp en un' altre iglesia, fent estellas de confesionaris, portas, cadiras y la gibrelleta de remullar caps de criaturas.

¡Quan jo dich que la Providencia massa sab ab qui tracta!

En la iglesia de la montanya de Sant Salvador (Mallorca) va caure un llamp, cremant lo manto de Maria Santíssima y algun altre objecte sagrat.

Aquí sí que be 's precisa que si es Deu lo qui tal feu, casi be que 'l mateix Deu deixa á sa mare en camisa.

No fa gayres dias va suicidarse un bisbe. La falta de relligió es lo que porta sempre l'excepticisme.

Sobre aquest assumpto lo bisbe de Praga ja n'ha portat un bon plech de documents al cel.

En una iglesia de Castelló va moures fa poch dias un mes que regular xibarri á conseqüencia de que en una rifa piadosa no mes sortian premiadas beyatas *conegudas á fondo* del capellá que rifava.

¡Diantre y 'l que pot lo mal exemple! Ja comensan á treure 'l nas *irregularitats... ¡¡sagradas!!*

De Avila diuhen que aquella má de Santa Teresa de fusta (la santa y la má) que va esser robada, ha sigut ja substituïda per un' altra má d' or.

Ja comenso á veure 'l miracle.

¡Quina ganga, sagristans! alsa, amichs, ¡¡una má d' or!! ja veuréu com ben aviat també haurá tocat lo dos!

CANTARELLAS

—¿M' estimas bella pastora?
—¿Qué 'm darás aymat pastor?
—Acluca 'ls ulls y 'l que vegis.
't ho dono, quedatho tot.

—Estimam com m' estimabas, per Deu no vulgas sé ingrát.
—¡Fuig d' aquí, que no ho veus dona que tens un pis per llogar?

No vull que posis Corneli, á ne 'l fill que Deu t' ha dat; podria pensar la gent que tribut pago á tal sant.

—Mira amor meu las estrellas ab sa pàlida claror...
—¡Calla!—¿Qué?—Massa las veig quan me pica l' ull de poll.

—¿Qué te voste, jóve tendre, que ab ma filla 's vol casar?
—Jo tinc una caixa plena...
—¿Plena de qué?—De forats.

—Senyoretas: ¿com se diu?
—Per servirlo, jo Coloma.
—Donchs també 's deya aquest nom quo diria?—¿Qui?—Una gossa.

—¿Sents quin ruido Pepeta, com cantars dels ancellets?...
Son los meus budells que roncán perque encar no han tastat re.

—Distretament los vestits me poso á cops de la màma.
—Donchs lo dia que 'ns casem jojo! á posartem las calsas.

ARTHUR QUASCH

LOGOGRIFO NUMERICCH

- 1234567 Un nom d' home
- 521262 Un poble de Catalunya
- 67562 Líquit útil per tothom
- 1532 Util pe 'ls barbers
- 234 Lo que tots tenim
- 32 Nota musical

ROMBO

Sustituir los pichs ab lletras que llegidas horizontal y verticalment dignin: La 1.ª ratlla, una lletra; la 2.ª una bestia; la 3.ª lo que molts portan; la 4.ª un pais; la 5.ª lo que tots tenim; la 6.ª un nom d' donacion; la 7.ª una lletra.

US BARCELONI

GEROGLIFICH

×
P A T
R
1868
H L
o o o
∴ P
1808 1883
D J
e e e e
u u u

VELLANA

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: — Es-pe-ran-sa.

GEROGLÍFICH: — Lo pare 'n te sis noyas per casá.